

P6_TA-PROV(2006)0347

Miljømærkeordninger for fiskerivarer

Europa-Parlamentets beslutning om et oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskerivarer (2005/2189(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg - Oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskerivarer (KOM(2005)0275),
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til betænkning nr. 780 fra det 26. møde i fiskerikomiteen under FN's organisation for ernæring og landbrug (FAO) i Rom den 7.-11. marts 2005,
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen om en EF-handlingsplan for integration af miljøbeskyttelseskrav i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002)0186),
 - der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet - Udsigterne for EU's marked for fiskerivarer: ansvar, partnerskab, konkurrenceevne (KOM(1997)0719),
 - der henviser til Rådets Forordning (EF) Nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A6-0219/2006),
- A. der henviser til, at markedsføring af fiskerivarer ledsaget af en certificering som bevis for, at de er indfanget, opdrættet, indsamlet eller forarbejdet i overensstemmelse med kravene om miljømæssig bæredygtighed, kan bidrage betragteligt til, at producenter såvel som forbrugere nærmer sig målene om bæredygtigt fiskeri,
- B. der dog henviser til, at der ikke er ét internationalt anerkendt kriterium, hvad angår definitionen af bæredygtighed i forbindelse med fiskerivarer,
- C. der henviser til, at en økologisk strategi i forbindelse med en miljømærkningsordning altid skal være baseret på omfattende vurderinger,
- D. der henviser til, at en miljømærknings- og certificeringsordning skal prioritere et klaringsystem med flere kriterier,

¹ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

- E. der henviser til, at FAO siden 1998 har undersøgt de forskellige aspekter ved miljømærkning af fiskeri- og akvakulturvarer, og at FAO's fiskerikomité i maj 2005 udsendte retningslinjer herfor,
- F. der henviser til, at Verdenshandelsorganisationen (WTO) har undersøgt dette spørgsmål efter Doha-mødet i 2001, hvor udviklingslandene gav udtryk for deres frygt for, at miljømærkningen ville føre til en ny protektionsmekanisme for de udviklede landes produkter,
- G. der henviser til, at miljømærkning af fiskerivarer kan forbedre indsamlingen af oplysninger om specifikke fiskerier (forbedringer af mængden og pålideligheden af data),
- H. der henviser til, at de mange miljømærker og dertil knyttede kriterier, der indføres og som vækker mistro og skaber forvirring hos forbrugerne, risikerer at bringe miljømærkningen i miskredit,
- I. der henviser til, at Det Europæiske Fællesskab for nyligt undertegnede aftalen om det internationale program for bevarelse af delfiner og den dermed forbundne miljøcertificeringsordning (delfinsikker),
- J. der i øvrigt henviser til, at det er blevet konstateret, at der hersker forvirring om forskellen mellem et miljømærke og et kvalitetsmærke,
- K. der henviser til, at i henhold til forordning (EF) nr. 2371/2002 bør ethvert fiskeri i EU pr. definition være bæredygtig, da det skal overholde fællesskabsbestemmelserne på området,
 - 1. glæder sig over Kommissionens meddelelse, der er et oplæg til en debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskerivarer;
 - 2. beklager dog, at Kommissionen har været så længe om at forelægge sin meddelelse, hvilket har ført til, at der er opstået en række private miljømærker uden nogen form for offentlig kontrol, og det har skabt troværdighedsproblemer og forvirring hos forbrugere og producenter;
 - 3. henleder i øvrigt opmærksomheden på, at det egentlige formål med mange af disse mærker, der over for forbrugerne - som tillægger bæredygtig udvikling stadig større betydning - bliver brugt som salgsargument, selv om forbrugerne ikke har nogen reel sikkerhed for, at de gavner en bæredygtig udvikling;
 - 4. mener, at de mange forskellige ordninger, der findes i dag, bidrager til at gøre området mere kompleks, og at fremtidige forslag ikke må udformes på en sådan måde, at de ordninger, der allerede findes på markedet, får en handelsfordel;
 - 5. forstår, at Kommissionen på nuværende tidspunkt kun har i sinde at indlede en generel debat, og ikke at behandle de detaljerede kriterier, der skal være grundlaget for miljømærkning på fællesskabsplan; beklager dog, at Kommissionen med denne meddelelse kun i ringe grad bidrager til den debat, som den selv lægger op til, og som på nuværende tidspunkt stadig er helt åben og blottet for problematik;
 - 6. beklager, at Kommissionens meddelelse ikke er tilstrækkelig ambitiøs, og mener, at den

valgte løsning (der går ud på at opstille mindstekrav til frivillige miljømærkeordninger) ikke fuldt ud slår til over for de udfordringer, vi står over for; mener, at alle miljømærker, der anvendes på markedet, skal underkastes uafhængig kontrol, således at forbrugeren kan have fuld tillid til dem;

7. opfordrer til større anerkendelse på europæisk plan af det ikke-industrielle fiskeri; anmoder om, at de berørte parter, herunder repræsentanterne for den ikke-industrielle fiskerisektor, høres, og at deres forslag tages i betragtning forud for en eventuel indførelse af en miljømærkeordning;
8. mener, at en mærkning kun vil være fuldt ud effektiv, hvis den er fælles og let forståelig for forbrugerne, således at de får mulighed for at vælge produkter, der bidrager til en mere bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne;
9. opfordrer derfor Kommissionen til at fremme en bred debat med deltagelse af alle berørte parter, der giver mulighed for grundige overvejelser af de mange vigtige problemer, som stadigvæk ikke er løst;
10. er i store træk enig i målene for bæredygtighed, harmonisering, sporbarhed, gennemsigtighed, objektivitet og ikke-forskelsbehandling som beskrevet i punkt 4 i meddelelsen; mener, at oprettelsen af et fælles europæisk miljømærke er kompliceret i administrativ henseende;
11. er overbevist om, at anvendelsen af pålidelige miljømærker kunne være et meget effektivt værktøj til bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, eftersom der er krav om meget klar dokumentation for fiskenes oprindelse, hvilket ville gøre det vanskeligere at bringe ulovlige fisk på markedet;
12. opfordrer Kommissionen til at præcisere, hvad den forstår ved offentlig mærkning på fællesskabsplan, eftersom dens analyse af løsning nr. 2 ("Indførelse af en EF-miljømærkeordning for fisk og fiskerivarer") og nr. 3 ("Opstille mindstekrav til frivillige miljømærkeordninger"), som den foreslår i meddelelsen, giver anledning til forvirring på grund af de forskellige opfattelser på internationalt plan af ejerskabet til en sådan ordning;
13. mener, at Kommissionen, når først der er indført en miljømærknings- og certificeringsordning, skal fremme og forklare den over for alle dem, der er involveret i processen; mener også, at der er behov for at Kommissionen sikrer, at der kan garanteres fuld tillid til, at de organer, der er ansvarlige for mærkning og certificering, overholder de fastlagte regler, således at forbrugerne ikke vildledes;
14. anmoder indtrængende Kommissionen om inden for et halvt år at udarbejde en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet, i overensstemmelse med konklusionerne af den brede debat, om de mindstekrav og retningslinjer, som en EF-miljømærkeordning for fiskerivarer skal overholde;
15. anmoder ligeledes indtrængende Kommissionen om, når den fastsætter grundlaget for en miljømærkeordning for fiskerivarer i EU, at tage højde for internationale krav på området, i særdeleshed de, der er fastsat af FAO, og således sørge for, at en sådan ordning blandt andet:

- a) er i overensstemmelse med FAO's adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri og med andre internationale organisationers resolutioner, herunder FN's og WTO's;
 - b) er af frivillig karakter og sikrer en bedre beskyttelse af miljøet, uden at det dermed forudsættes, at produkter, der ikke bærer miljømærket, anses for at være af ringere kvalitet;
 - c) på alle måder er gennemsigtig, herunder også hvad angår dens organisatoriske struktur og finansielle bestemmelser;
 - d) ikke er diskriminerende og ikke skaber handelshindringer, navnlig i forhold til udviklingslandene, samtidig med at den sikrer loyal konkurrence;
 - e) fremmes af Kommissionen, som vil være ansvarlig for at udarbejde gennemførelsesbestemmelser for ordningen og at sikre, at de særlige akkrediterings- og certificeringsorganer, der er centrale instrumenter i proceduren, er uafhængige samt at mærkningens indhold er pålidelig;
 - f) omfatter kriterier for bæredygtighed, der er kendetegnet ved at være strengere end dem, der gælder for Fællesskabets ressourceforvaltningssystem, og som er baseret på seriøse videnskabelige undersøgelser; disse kriterier kan være såvel generelle som specifikke alt efter de forskellige fiskerivarer;
 - g) sikrer pålideligheden af mærkningens oplysninger, hvilket indebærer garanti for, at alle varer overvåges fra fiskerfartøj til den endelige forbruger, og at certificeringen overvåges ved at kontrollere, at alle mærkede varer overholder de fastsatte specifikationer;
 - h) omfatter pålidelige og uafhængige kontrol- og revisionsprocedurer;
 - i) sikrer den helt nødvendige offentliggørelse;
 - j) omfatter en mærkning, der indeholder det endelige resultat af produktets vurdering formuleret på en letforståelig måde for forbrugerne;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes regeringer.